

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXVIII. Universitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

non aliter, nisi ex causa manifestæ necessitatis vel utilitatis tractatu habito, vel cum consensu capituli, ut in aliis rerum Ecclesiasticarum alienationibus. *clem. 2. de reb. Eccles. non alien. Corn. conf. 67. n. 1. 2. 3. 4. 10. col. 3.*

IV.

Unio non præsumitur nisi probetur. *Alex. conf. 70. in caus. n. 1. 2. 3. vol. 3. Boer. decis. 245. per tot. Oldrad. conf. 296. n. 3.* hæc enim est facti scilicet ex duobus facere unum & consolidare. *cap. unio 3. 10. q. 3. cap. in summa. 21. q. 1. cap. ut super 6. ubi Innocent. de reb. Eccl. non alien. ne quidem ex temporis diuturnitate. Oldrad. d. conf. 297.* quia ut tempus non est modus inducendæ obligationis, *l. obligationum 44. §. 1. vers. placet. de O. & A. l. si certis annis 28. C. de pact.* ita nec modus inducendæ unionis, *Oldrad. d. conf. n. 3.* per ea quæ not. *Hofstien. in c. quia nonnulli. de vita & honestat. Cleric. & in summa. tit. de supplend. neglig. Prælat.*

V.

Quæcunque specialiter in pactum unionis prolium non sunt deducta, in illis non obtinet successio liberorum unitorum. Quia pactum hoc est contra jus civile *l. fin. C. de pact.* ergo strictè interpretandum, nec ad consequentias trahendum *l. 14. ff. de LL.* Ita si uni ex liberis unitis aliquid aliunde obveniat quam ex hereditate parentum, non tenerentur hoc reliquis communicare.

VI.

Unio prolium valet, licet ex posteriori matrimonio liberi non extent. *Conf. Marpurg. vol. 1. conf. 8.*

VII.

Unio prolium fieri debet (1.) præsentibus con sanguineis, tutoribus & curatoribus, (2.) præcedente utrinque excussione bonorum, (3.) auctoritate magistratus, hinc in libros speciales, in *Schickschaft-Bücher* est referenda. *Gail. Lib. 2. obs. 125. n. 57. Treutl. Vol. 1. Disp. 2. tit. 11. lit. R.*

VIII.

Unio est odiosa, & non debet fieri sine causæ cognitione. *Zabarell. conf. 96. num. 2. Pacian. 1. de probat. c. 27. in addit. lit. B.*

CAP. XXXVII.
Universale.

Axioma I.

Universale non inferitur affirmativè aut negativè ex pluribus particularibus. *Imol. Calder. Pa-norm. in c. genero. extr. de Elect. quos refert & sequitur Everhard. in loc. Topic. loc. à part. enumerat. n. 3. vers. nec mirum. add. Prosper. Farin. 1. conf. crim. 50. n. 42.*

II.

Universalis signi natura est, omnia includere. *l. à Procuratore 13. C. mandat. l. omnes. 3. C. sine cens. vel. reliq. c. sollicita 6. de majorit. & obed. c. 2. de observ. jejun. c. si Romanorum. distinct. 19. Cravett. conf. 294. verba transactionis. n. 1. ubi exemplificat in societate omnium bonorum, ut comprehendantur omnia, quæ excogitari possunt, & in marito, qui promissit restitutionem dotis universaliter, ut censeatur renunciassè lucro*

sibi debito ex statuto; ita etiam licet in obligationem bonorum non veniant ea, quæ quis in specie non fuisset obligaturus, *l. obligatione 6. ff. de pign. istud tamen non procedit in obligatione per verba universalis, quia tunc omnia veniunt. Dec. in l. omnia. cert. pet. c. sedes. de rescript. & conf. 389. Corn. conf. 128. lib. 3. Cravett. conf. 294. num. 8.* Quando vero universalis à generalibus differant, *vid. gl. ad l. 1. verb. non aliter in addit. de offic. ejus cui mand. jurisd.*

CAP. XXXVIII.
Universitas.

Axioma I.

Universitas fungitur jure minoris *l. Respublica. 4. l. 4. C. quib. caus. major. arg. l. legatis 8. ff. eod. l. Rempublicam. 3. C. de jure Respublic. Fachin. 1. contr. 12.* restituitur enim sicut minor, cum per administratores regatur. *Zaf. in paravit. quib. ex causis majores. num. 11. Befold. 1. polit. cap. 12. tit. 67. n. 2. Trentacinq. lib. 2. tit. de restit. minor. resol. 3.*

II.

Universitas vicem personæ sustinet. *l. mortuo. 22. ff. de fidejuss. arg. l. metum 9. §. animadvertendum. 1. ff. quod met. caus. Auth. item nulla. C. de Episcop. & Cler. l. 2. §. hoc etiam. 3. C. de juram. propt. calumn. Est enim ea nomen juris & non habet animum, c. si sententia 16. §. cum vero. de sent. excom. in 6. Pacian. conf. 7. Carpov. part. 2. confit. 36. desin. 6. num. 2.* neque etiam intellectum, estque tantum persona ficta atque representata *l. 1. §. quibus. 1. l. 2. l. sicut. 7. §. fin. ff. quod cuiusque univers. nom.* qua de causa universalitatem non potest delinquere censuit Pontifex, *in c. gravem 53. de sent. excomm.* neque etiam eam posse excommunicari, retulit *in c. Romana 5. eod. tit. 6.* cum excommunicatio vivum corpus habet animam & proprium delictum requirat. *c. omnis Christianus 32. 11. q. 3.* Intellige nimirum propriè: Universitates enim quin possint delinquere, accusari ac puniri, textus sunt, quantum ad delictum commissionis & poenam, *in Auth. item quæcunque communitas. C. de Episcop. & Cleric. cap. 1. §. si quis verò. de Pace tenend. lib. 2. F. 28. Gorden. conf. 4. de jure civitat. n. 17. p. 102.* quantum verò ad peccatum omissionis, dum nimirum non faciendo, sed negligendo per Rectores suos quid facere tenentur. *l. jubemus nullam 10. C. de SS. Eccles. l. si procuratorem 8. §. si tutores. 4. ad fin. ff. mandat.* Sufficit enim quod improprie delinquere & injuriam facere possint, videlicet singuli & singulares de eorum collegio, *l. aliud 160. §. refertur. 1. ff. de R. I.* Unde licet homicidium non cadat in corpus inanimatum, sufficit tamen quod universitas illud demandare & factum ratum habere possit improprie & ut singuli. *l. sicut. 7. §. si quid 1. quod cuiusque univers. nom.* Felin. *in c. cum omnes. de Const. gl. in l. sed si ex dolo. §. 1. ff. de dol.* ita Imperator Henricus ad aratrum condemnavit totam Brixiam civitatem sibi rebellem: ita Papa Bonifacius

facius propter hæresin totum Collegium & ordinem Templariorum punivit, & si quæ sunt similia, vid. Henning. Goeden. *conf. 33. de jure Civitatis. n. 20. pag. m. 102.*

Limita ergo, in stricta significatione eam non venire appellatione personæ, & ita procedere in materia odiosa. Losæus *part. 1. cap. 11. ad fin. maximè quando statutum esset exorbitans. Modit. in §. plebiscitum decis. 2. n. 7.*

III.

Universitas quod debet, singuli non debent, *l. sicut 7. ff. quod cujusque universi. nom. ubi Bart. Bald. in l. 1. §. quod si ff. eod. Hartm. Pistor. 1. pract. quest. 37. num. 6. Dec. in l. Civitas ff. de reb. credit. numer. 6. vers. & vera resolutio. ubi Bald. & Angel. Carpzov. part. 2. constit. 6. defin. 24. n. 4. aliud enim est ipsa universitas, aliud sunt singuli in ea homines. gl. in l. sicut §. si quid ff. quod cujusque universi. nom. Canonist. in cap. cum omnes, extr. de Constit. Roland. à Vall. *conf. 53. num. 6. vol. 3. Duar. ad l. 43. de re jud. ubi Colleg. Argent. tb. 82. n. 5.* & universitas alia dicitur persona, & aliud corpus à singulis de universitate. *Parif. conf. 91. num. 1. vol. 4. Matth. de Afflict. super constit. Regni fol. 317. in rubr. de animal. in pass. aff. num. 11. 12. Cornet. conf. 293. numer. 11. vol. 3. Roland. à Vall. conf. 53. num. 7. 9. 10. 11. vol. 4. Goedd. 3. conf. Marp. 28. num. 131.* Quo fit, ut quod pro universitate fit, non possit fieri pro singulis civibus, sed pro ipsa Republ. *l. 2. ff. quod cujusque universi. nom.* Unde etiam actor universitatis, actor singulorum non dicitur *l. si municeps. 2. ibique Bart. d. tit. l. in tantum. 6. §. 1. ff. de rer. divis. qua de causa liberatio facta universitati singulos homines universitatis non afficit, nec contra res civitatis dicitur singulorum, ita ut si jus universitatis legatur, singulis non competat. Moditius. d. §. plebiscitum, dicit. 136. cum quod est universitatis, sit unius corporis, ac ideo plurimum seu singulorum non existit. *l. 1. §. universitatis. 1. ff. de rer. divis. l. sed si hæc res. qui manu mittitur. 4. ff. de in jus vocand. & pluribus exemplis aliis illustrent Losæus d. c. 1. num. 16. & seqq. Besold. d. lib. 1. cap. 12. tb. 60. num. 2.* qua ratione etiam concluditur, quod ea per Syndicum suum ex juris dispositione investituram accipere ac fidelitatis iuramentum, non vero singuli cives ex ea præstare teneantur, prout sentiunt Jacob. de S. Georg. in tract. feudal. in verb. qui quidem investiti. num. 10. & 27. Laurent. Sylvan. de feud. recognit. quest. 94. Johann. Blanc. de feudis. lib. 1. c. 7. num. 15. Ludolph. Schrader. tract. feudal. part. 6. cap. 1. n. 2. Henric. Boccr. de investit. feud. cap. 4. n. 25.**

Limita: Civitas tamen ad solutionem æris alieni subditis potest indicare collectam pro viribus patrimonii. *Gail. Tract. de Arrest. cap. 9. Conf. Argent. Vol. 2. conf. 6. & 31.*

IV.

Bona universitatis prædiæque publica magistratus sibi appropriare vel alienare nequit. Losæus *de Jure Universit. P. 3. C. 5.*

V.

Civitas vel universitas delinquere dicitur, si omnes delinquant, vel major pars communicato

consilio, *Myns. Cent. 4. obs. 79. & punitur ademptione privilegiorum, damnatione ad falem & aratrum l. 21. ff. quib. mod. usufr. amittitur, item banno, quò casu pro mortua habetur, & omnia jura amittit. Gloss. in cap. fin. X. de procurat. VI.*

Universitas non moritur. *l. 79. ff. de judic. arg. l. an usufructus. 56. ubi DD. ff. de Usur. l. si usufructus. 8. ff. de Usufr. legat. Angel. in l. proponatur. ff. de judic. Berlich. 2. decis. 224. & seq.*

Universitas enim eadem manet, licet variemur personæ, *l. 7. §. in decurionibus. 2. quod cujusque univ. nom.* cum licet homines extinguantur, nihilominus tamen res & jura ipsorum hominum remaneant, ut quæ propter mortem hominum non extinguantur, ac propter illa jura representatur tota universitas etiam in uno d. *l. sicut. 7. §. 2. quod cujusque universi. nom.* etiam omnibus extinctis: quod tamen intellige scilicet habitu quoad juris intellectum, non actu, ob rationem, quod universale (sicut homo in genere non moritur) perire non possit. *Besold. d. c. 12. tb. 60. n. 2. add. & Goedd. 2. conf. Marp. 28. n. 130.*

VII.

Universitatem tangens ab universitate debet approbari *cap. si Archiepiscopus. 6. extr. de tempor. ordin. cap. ad hac. 8. in fin. extr. de offic. Archidiacon. cap. ult. extr. de majorit. & obed. cap. accedentis. 11. extr. de prescript. c. ult. extr. de his que sunt à Prælat. c. quod omnes. 29. de R. lin. 6. & præcaveri. c. pervenit. 2. extr. de immunit. Eccles.*

CAP. XXXIX. Unitas, Unus.

Axioma I.

Unitas divisionem non recipit. *cap. loquitur. 18. q. 1. arg. l. nulli. 10. C. de judic. cap. 1. extr. de sequestr. possess. Speculat. lib. 1. cap. sequitur de arbit. n. 6. pag. 64. fac. 2.*

II.

Unitas est principium numeri, ipsa tamen non est numerus, *arg. l. 10 in fin. de acquir. p. ss. l. 48. ff. locat. Nolden. de statu Nobil. c. 15. n. 143.*

III.

Unus non potest plurimum vicem sustinere neque multis functionibus sufficere. *l. 9. de pass. l. 13. §. 4. SC. Trebell. vid. tamen l. 59. in fin. eod. Everhard. in loc. à tanquam sive resp. & supr. lit. P. cap. Persona.*

IV.

Qui de uno dicit, de alio negare videtur. *l. cum Prætor. 12. ff. de judic. ubi cum Prætor verat, intelligitur cæteris permittere, v. c. cum Prætor nominatum uni mandat, ut judicet, cæteris id prohibere videtur. vid. tamen Duar. ad l. 24. §. si quis post. de legat. 1. ubi ait, ad hoc brocardicum quid respondeam, nescio, ego manus do, si his armis brocardicis pugnandum sit.*

CAP. XL. Vocatio.

Unusquisque in ea probatione permanet, in qua dignoscitur esse vocatus. *cap. licet. 18. de Regular.*

CAP.